

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΟΜΟΚΕΝΤΡΟ
Α. Φλωρόπουλον

για μαθητές με απαιτήσεις

http://www.floropoulos.gr - email: info@floropoulos.gr

•**ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ:** Βερανέρου 6, Πλατεία Κάνιγγος, Τηλ.: 210-38.14.584, 38.02.012, Fax: 210-330.42.42
 • **ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ:** Λ. Βουλιαρμένης 244 (μετρό Δάφνης), Τηλ.: 210-9.76.76.76, 9.76.76.77

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Σάββατο 8 Φεβρουαρίου 2025

Διδαγμένο κείμενο:

Λυσίας, Ύπέρ Μαντιθέου §§18-21

18. Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπελείφθην πώποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἔξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν.[...] **19.** Ὡστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὡς θουλή, οὕτε φιλεῖν οὕτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀμπεχόμενοι μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν, ἔτεροι δὲ τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες πολλὰ κάγαθὰ ύμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι.

20. Ἡδη δέ τινων ἡσθόμην, ὡς θουλή, καὶ διὰ ταῦτα ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὃν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δῆμῳ. Ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἡναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι, ἐπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, **21.** ἅμα δὲ ύμᾶς ὄρῶν (τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν) τοὺς τοιούτους μόνους <τινὸς> ἀξίους νομίζοντας εἶναι, ὥστε ὄρῶν ύμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ύπερ τῆς πόλεως; "Ετι δὲ τί ἀν τοῖς τοιούτοις ἄχθοισθε; Οὐ γὰρ ἔτεροι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ' ύμεῖς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Να γράψετε τον αριθμό που αντιστοιχεί σε καθεμία από τις παρακάτω περιόδους λόγου και δίπλα σε αυτό τη λέξη «Σωστό», αν είναι σωστή, ή τη λέξη «Λάθος», αν είναι λανθασμένη, με βάση το αρχαίο κείμενο (μονάδες 5) και να τεκμηριώσετε κάθε απάντησή σας γράφοντας τις λέξεις/φράσεις του αρχαίου κειμένου που την επιβεβαιώνουν (μονάδες 5):

1. Ο Μαντίθεος υποστηρίζει την άποψη ότι η εξωτερική εμφάνιση δείχνει και τον χαρακτήρα του ανθρώπου.
2. Ο Μαντίθεος ισχυρίζεται ότι πολλοί πίσω από την κόσμια εμφάνιση καταφέρνουν να κρύβουν την κακότητα της ψυχής.
3. Ο Μαντίθεος είναι βέβαιος ότι από τη νεαρή ηλικία του κανένας δεν θα ενοχλούνταν στη θουλή.
4. Ο Μαντίθεος δηλώνει ότι είναι η πρώτη φορά που αναγκάστηκε να αγορεύσει ενώπιον κοινού.
5. Ο Μαντίθεος με την αγόρευσή του δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να ακολουθεί την πατρογονική παράδοση της ενασχόλησης όλων με τα κοινά.

Β1. Πώς αιτιολογεί ο Μαντίθεος στις παραγράφους **20-21** την υπέρμετρη πολιτική φιλοδοξία του, η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει τη δυσαρέσκεια των βουλευτών;

Μονάδες 10

Β2. Να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω διατυπώσεις ως Σωστές (Σ) ή Λανθασμένες (Λ):

- α. Το αρχαιότερο δικαστήριο της Αθήνας ήταν ο Άρειος Πάγος.
- β. Σημαντικότερος ρήτορας των συμβουλευτικών λόγων θεωρείται ο Λυσίας.
- γ. Άτεχνες πίστεις είναι τα ενθυμήματα.
- δ. Τα πάθη (παθοποιία) υπάρχουν και στην πίστη-απόδειξη και στον επίλογο.
- ε. Η δοκιμασία γινόταν ενώπιον της Εκκλησίας του Δήμου.

Μονάδες 10

Β3. Να γράψετε μία **σύνθετη ομόρριζη λέξη** της Νέας Ελληνικής, για καθεμία από τις παρακάτω λέξεις του αρχαίου διδαγμένου κειμένου: **ὅψεως, ἀμελοῦντες, δοκῶ, πέπαυνται, κριται.**

Μονάδες 10

Β4. Αφού διαβάσετε με προσοχή και τα δύο κείμενα [πρωτότυπο (παραγρ. **18-19**) και μεταφρασμένο] που σας έχουν δοθεί, να συγκρίνετε τις θέσεις που διατυπώνονται σε αυτά για τη συμπεριφορά του Μαντιθέου ως στρατιώτη και πολίτη.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Λυσίας, Υπὲρ Μαντιθέου §§16-17

Όχι πολλές ημέρες αργότερα μετά τα γεγονότα αυτά, όταν είχαν καταληφθεί στην Κόρινθο οχυρές θέσεις, ώστε να μην μπορούν να περάσουν οι εχθροί, αποφάσισαν οι επικεφαλής να αποσπάσουν κάποια τμήματα που θα έσπευδαν να βοηθήσουν, επειδή ο Αγησίλαος είχε εισβάλει στη Βοιωτία. Τότε, ενώ όλους τους είχε καταλάβει πανικός (με το δίκιο τους, μέλη της βουλής — γιατί ήταν τρομερό να έχουν σωθεί μόλις και μετά βίας πριν από λίγο και να αντιμετωπίσουν άλλο κίνδυνο), εγώ παρουσιάστηκα στον ταξίαρχο και του ζήτησα να στείλει χωρίς κλήρωση το δικό μας τμήμα. Συνεπώς, αν κάποιοι από σας εξοργίζονται με αυτούς που θέλουν να διαχειρίζονται τις τύχες της πόλης, δραπετεύουν όμως από τους αγώνες, δεν θα είχαν δικαίως αυτή τη γνώμη για το πρόσωπό μου. Γιατί όχι μόνο εκτελούσα με ζήλο τις διαταγές, αλλά τολμούσα και να αντιμετωπίζω τους κινδύνους. Και αυτά τα έκανα όχι επειδή πίστευα ότι δεν είναι τρομερό να πολεμάει κανείς με τους Λακεδαιμόνιους, αλλά για να έχετε εσείς, με βάση αυτά, θετικότερη γνώμη για μένα, αν κάποτε με ενέπλεκαν αδίκως σε δικαστικό αγώνα, και για να βρω το δίκιο μου. Ανεθείτε, παρακαλώ, στο βήμα οι μάρτυρες γι' αυτά.

Αδίδακτο κείμενο:

Λυσίας, Κατά Διογείτονος §§9-11.1

(έκδ. του Hude, C. Oxford Classical Texts, 1912)

Ο συγκεκριμένος λόγος θαυμαζόταν στην αρχαιότητα για το προοίμιο και τη γεμάτη πάθος διήγησή του. Ο Διογείτων είχε οριστεί από τον αδελφό του Διόδοτο επίτροπος της περιουσίας του την οποία από ό,τι φαίνεται καταχράστηκε.

Όγδόω δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ πρεσβυτέρου τοῖν μειρακίοιν, καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αύτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριάκοντα στατῆρας. «Ἐγὼ οὖν πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. Καὶ ἔως μὲν εἶχον, οὐδέν μοι διέφερεν· νυνὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι. Σὺ οὖν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγένησαι, σκόπει αὐτὸς ἡδη πόθεν ἔξεις τὰ ἐπιτήδεια». Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες ὥχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἥκον πρὸς ἐμέ, οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι καὶ ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, κλάοντες καὶ παρακαλοῦντες με μὴ περιιδεῖν αὐτοὺς ἀποστερηθέντας τῶν πατρώων μηδ' εἰς πτωχείαν καταστάντας, ὑβρισμένους ὑφ' ᾧν ἥκιστα ἔχρην, ἀλλὰ βοηθῆσαι καὶ τῆς ἀδελφῆς ἔνεκα καὶ σφῶν αὐτῶν. Πολλὰ ἂν εἴη λέγειν, ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ.

.....

δοκιμάζομαι= ενηλικιώνομαι

τοῖν μειρακίοιν (=τῶν μειρακίων): των νεαρών αγοριών

αὐτός: ο ίδιος

ώχοντο: ἔφυγαν καὶ πήγαν

κλάοντες: κλαίοντες

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Γ1. Να μεταφράσετε στη Νέα Ελληνική το απόσπασμα: «Ογδόω δ' ἔτει δοκιμασθέντος... τὰ ἐπιτήδεια».

Μονάδες 20

Γ2. Σύμφωνα με τον ρήτορα ποια φαίνεται πως ήταν η αντίδραση των αγοριών όταν πληροφορήθηκαν από τον Διογείτονα ότι δεν υπήρχε πια η περιουσία που τους είχε αφήσει ο πατέρας τους;

Μονάδες 10

Γ3. α) Να γραφούν οι πλάγιες πτώσεις των ουσιαστικών και στους δύο αριθμούς: ὁ πατὴρ, τὴν τροφὴν, ἀνὴρ, τοῦ πάθους, τῆς ἀδελφῆς.

Μονάδες 5

β) Να αντικατασταθούν εγκλιτικά οι ακόλουθοι τύποι στο γ' ενικό στο χρόνο και στη φωνή που βρίσκονται: **καταλίποι, σκόπει, ἀποστερηθέντας.**

Μονάδες 5

Γ4. α) Να προσδιορίσετε την κύρια συντακτική λειτουργία των υπογραμμισμένων λέξεων του κειμένου:

αύτοῖς: είναι στο

ἀργυρίου: είναι στο

ἀπόρως: είναι στο

ἀνήρ: είναι στο

ἀποστερηθέντας: είναι στο

(μονάδες 5)

β) «Καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριάκοντα στατῆρας»: Ο κατήγορος αφηγείται εδώ τι ειπώθηκε στη συνάντηση του Διαγείτονα με τους δύο γιους του Διόδοτου. Να αναγνωρίσετε το είδος της δευτερεύουσας πρότασης (μονάδες 2) και να δικαιολογήσετε τον τρόπο εκφοράς και τη συντακτική της λειτουργία (μονάδες 3).

Μονάδες 10

Καλή επιτυχία!!!